

Minski Fr. Amor.. Kraków 1755

Z weseła
Figara

A M O R

erga

GENUS HUMANUM

CHRISTI
SALVATORIS.

Sub Allegoria

C O D R I

REGIS ATHENIENSIIUM,

Sub Tempus Sacræ Quadragesimæ;

Per

ILLUSTRISSIMAM ac NOBILISSIMAM

Scholæ Grammatices Univer-
sitatis Cracoviensis

J U V E N T U T E M,

In Classibus Novodvorscianis

Dignissimo Spectatori

A C T U S C E N I C O

DEMONSTRATUS.

Annô quô

gens ab aMore Deo CresCebat tota, saLVte.

Die 25. Mensis Martii.

C R A C O V I Æ,
Typis UNIVERSITATIS COLLEGII MAJORIS.

In Stemma Gentilitium
 ILLUSTRISSIMÆ
 DEMBINSCIORUM DOMUS

<p>I. Virgo manus ambas cur Cœlos tollat ad altos? Propitios terris postulat habere Deos.</p>	<p>III. Ursus in axe Poli stellis clarescit amictus, Hic Ursus claris fulget in Orbe Viris.</p>
<p>II. Ursum sedavit RAVICIA Virgo ferocem, Hinc hostes Patriæ leniet illa feros.</p>	<p>IV. Purpureum gestat florem DEMBINSCIVS Ursus, Ornata tyriô signat honore Domum.</p>

I L L U S T R I

ac

MAGNIFICO DOMINO
D. FRANCISCO

De DEMBIANY

DEMBINSKI,

VENATORIDÆ PALATINATUS

CRACOVIENSIS,

Scholæ Grammatices

Cultori Dignissimo,

DOMINO & MECÆNATI AMPLISSIMO.

Ponsus Amoris dolorumq; Rex

CHRISTUS Dominus, in tragi-

ca Codri Regnatoris Athenien-

sum representatus Scena, eò

libentiùs in Domum Tuam Il-

lustrissimam declinat, quò Illum

ferventiùs expansis Gentili-

tius Rawicz excipit manibùs ILLUSTRIS ac

MAGNIFICE DOMINE, MECÆNAS GRATI-

OSISSIME. Præcelsa quippe Domus Tua ut ab

antiquo majestuosum quoddam heroicorum De-

corum Augustale est, sic Virtutum & perfecti-

onum emporium ac sacrarium dici meretur, in qua dum caram sibi vident probitatem Superi, non ægrè ferunt in illa commorari. Quinimo nunquam ex hac **ILLUSTRISSIMA DEMBINSCIORUM** Domo recedere possunt, in qua fervidò erga Cælos animò, inextinctò Orthodoxæ Religionis zelò, veluti ambabûs, (:ut ita loquar:) Avitæ Virginis manibûs detinentur. Non frustra enim hæc Ravicia Virago utraq; Cælum & Sidera versùs attollit dexteras, sed ut Numina; quæ sibi olim fecit propitia, Pervetustæ **DEMBINSCIORUM** Domui, cui à tot sæculis cessit pro insigni Gentilitio, faciat semper inquilina. In hac una Ravicia Virgine habet Divorum cultus suas Vestales, sed & Sarmatarum gloria habet suas Amazones, alias in Præcelsa **DEMBINSCIORUM** Domo adhuc à **BOLESLAI** temporibus, ad hanc usq; ætatem, magnis Viris, & magnorum Virorum meritis, hoc in Regno semper florentissima, habet Polonia pro Aris & Focis in Sago Togaq; magnanimos Heroas, in Castris Achilles, in Areopagis Aristides, in Curiis Fabios & Catones consultissimos. Si vellem per Fastos numerare & Fasces magna **DEMBINSCIORUM** Nomina, protensas deberem scribere panyres, & grandem rectefactorum epitomen in arcta claudere Iliade. Sed quoniam Magni Tui Nominis Honorisq; adoratorem, non historiogra-

phumago, sufficiat mihi humilè venerari pennâ ILLUSTRISSIMUM olim LUDOVICUM DEMBINSKI Dignissimum PROAVUM, ingentibus meritùs, (quæ jam in æternitatis sunt recondita sinu) celeberrimum, domi Consum, foris Gradivû, ubiq; arte & Marte gloriosissimum. Fecit plurima pro sui Nominis gloria, ac Patriæ bono, sed hoc optimum quòd non solum Sangvinis, sed & virtutû suarû heredem reliquit Filiû ILLUSTRISSIMUM olim FRANCISCUM DEMBINSKI AVUM Tuum Dignissimum; Hic licet sui contentus magnitudine Nominis sub nube modestiæ voluit latere FRANCISCUS, nihilominùs ipsi de Eo decertabant honores, non aliter in publico gestientes videri, nisi Ejus dotibus & meritùs exornati. Enifer primò Cracoviensis, quemadmodum ad altiora honorum fastigia, Senatorias nempe Castellanatûs Sandecensîs, mox Voinicelîs, Curules; simulq; Capitaneatûs Volbramensîs emeritum dignitatis gradum, heroicis passibus ac Herculeis processit vestigiis, ita se in illis non Sedentarium gessit, sed continuo pro communi Patriæ bono, propriis non parcendo viribus, decertavit. Ab hoc nobilissimo Stipite æquè nobiles pullularunt surculi, ILLUSTRIS MAGNIFICUS DOMINUS JOSEPHUS DEMBINSKI, virtutum fragrantia, intaminato vitæ candore Flos Virorum venustissimus. ILLUSTRIS

& ADMODUM REVERENDUS DOMINUS FRANCISCUS DEMBINSKI, Canonicus SS. Sepulchri Religiosissimæ Canon vitæ & norma, Qui quemadmodum celeberrimis Conventûs Miechoviensis stallum meritîs & virtutibûs exornat, sic Ipse majoribûs titulîs exornandus. ILLUSTRIS ac MAGNIFICUS DOMINUS LUDOVICUS DEMBINSKI, Qui cum ILLUSTRIS MAGNIFICA JUSTINA PIEGŁOWSKA Castellaniſſa Ofvecimenſi connubialia contrahens fœdera, domesticîs PIEGŁOWSCIORUM splendoribûs DEMBINSKIANÆ lucem adauxit Domui. ILLUSTRIS MAGNIFICUS DOMINUS JOANNES DEMBINSKI, Venator Palatinatûs Cracoviensîs, Volbramenſîs, Rudenſîs, Charzoviensîs, Capitaneus; Tuus MECÆNAS GRATIOSISSIME dilectiſſimus PATER. Tres tantûm Pœtæ finxerunt Gratiâs, plures videre erat in JOANNE. Fuit enim in Aras liberalis, in egenos munificus, omnibus affabilis, nemini non gratiosus, solis non-niſi ſcleribus formidabilis. Ad Tribunal Regni Deputatum agens Judicem, æque pro innocentia ac Patriis ſtetit Legibus, hoc unicum curavit, ut unicuiq; quod ſuum eſt redderetur. Ejus merita favorabiles feliciter coronârunt Superi, dum Illi in Sociam vitæ & votorum Coronam ILLUSTRISSIMAM MARIANNAM Comitiffam

in Siecin de Krasickie KRASICKA, Tuam
Dilectissimā MATREM dederunt. Hæc verior Pan-
dora, selectissimis animi & naturæ dotibus DEM-
BINSCIANAM licet tantis insignem decoribus
eò magis exornavit Domum, in Quam Magna
SANGUSZKORUM, CZETWERTINSCIORUM,
SAPIEHARUM, TARLONUM, CHOTKIEWI-
CIORUM, WOLOWICCIORUM, RZEWUSCI-
ORUM, KUNICCIORUM, HULEWICIORUM,
WIELOHURSCIORUM, CZAPSCIORUM, NIE-
MIERZYCIORUM, invexit Nomina, cum Nomi-
nibus decora, cum decoribus innumera de Ec-
clesia Dei & Patria merita cumulavit. Felix
tanta Consorte JOANNES, sed inde felicior;
quòd Prolem ex se fortunatissimam dederit gemi-
nos Tyndaridas CAJETANUM & FRANCI-
SCUM magnæ spei Ascarios, CAJETANUS
post relicta virtutis & gloriæ in Palladis arena ve-
stigia, ab immaturis præventus fatis, quò majora
Patriæ & Illustrissimæ Domui ex se spondebat so-
lacia, eò majus post se omnibus reliquit cordolium.
Quantum nihilominus rebus inimica secundis fata
in defuncto Fratres Tuo germano publicæ expecta-
tioni causârunt detrimenti, tantum in Te Super-
stite MECÆNAS GRATIOSISSIME ex præsaga,
quia ad magna nata indole, Patria & Domus Il-
lustrissima gloriæ, fortunæ & utilitatis non vano o-
mine sibi pollicetur. Et quomodo spem certam bo-
norū sibi ex Te polliceri non debeat? Cui virtus in

*naturam cessit, ac supernæ Cœlestium charismatum
ita se Tuo infuderunt animo dotes, ut earum fieres
Compendium. Quid illud in tenera indole Tua
senile iudicium? quid in juvenili ætate matura
prudencia, morumq; gravitas? tenerior animus
magnorum capacissimus? quid mens generosa se-
rius intenta, à ludicris aliena? nisi quædam arca-
na & præsagia, ad excelsa quævis & sublimia cer-
tissima. Quæ & quanta de Te dicere debeam IL-
LUSTRIS ac MAGNIFICE DOMINE STANI-
SLAE KOSTKA DEMBINSKI, Capita-
neæ Volbramensis pænitus ignoro. Cujus fide-
li tutelæ ac Protectioni Hic Polonus est commissus
Ascanius, ut ex Te rectefactorum regulam vivendi
disceret, Tuis magnis insisteret vestigiis, ut in Te
veluti in limpidissimo speculo virtutum normam ob-
servaret. Tua enim heroica opera, immortalibus
sunt digna notari characteribus, singuli Tui pro-
gressus, singulos Encomiastas exigunt, merita in Pa-
triam, quæ nulla unquam obliterabit vetustas, fa-
stos & volumina poscunt. Eminent in Te rebus in
agendis prudentia, in arduis dexteritas, in pro-
gressibus gravitas, in consiliis robur insuperabile.
Noscit Tuum Patria herodem animum, cujus sin-
gulari munita præsidio; utpote: Viri de Republica
meritissimi, Regniq; Achillis invictissimi, hostes non
veretur infensos. Magna hæc Domus hujus lau-
dis materia est, ast majorem adhuc augent ILLU-*

**STRES ac MAGNIFICI DOMINI, FRANCIS-
 SCUS Vexillifer Ducatum Zathoriensîs &
 Ofvecimensîs, tum JOANNES Pincerna
 Cracoviensis DEMBINSCII, Viri omnî enco-
 miô majores, Quorum virtutes, labores & merita
 non recenseo, cum ex se sint Orbi manifesta. Ad
 Tui celsitudinem Generis sat illustria spectant per
 alti Sangvinis nexum in Magnis MORSTINO-
 RUM, SZEMBECIORUM, WODZIC-
 CIORUM, LANCKORONSCIORUM,
 KRASINSCIORUM, KONARSCIO-
 RUM, PACZKORUM, LIPSCIORUM,
 MICHAŁOWSCIORUM, OTFINOW-
 SCIORUM, PIEGŁOWSCIORUM,
 WIELOGŁOWSCIORUM, HUMIEC-
 CIORUM, MAŁACHOWSCIORUM,
 DĄMBSCIORUM, BORKORUM,
 TRZEBINSCIORUM, SKORKOW-
 SCIORVM, LASOCCIORVM, aliorumq̃
 Nominibus decora, quæ ego hâc exiguâ pagellâ ac
 Oratoriâ non attollo pennâ, cum hoc opus elevatis
 quantumvis ingeniis arduum esse censeatur. Te
 nunc Illustrissimorum Prædecessorum Tuorum, San-
 gvinis Eorundem ac virtutum Heredem hâc humi-
 li veneror pagellâ **ILLUSTRIS ac MAGNIFICE
 DOMINE, MECÆNAS GRATIOSISSIME, in
 cujus Illustrissima, Cælo virtutibus contermina Do-
 mo, Sponsus Amoris dolorumq̃ REX CHRISTUS****

*Dominus in tragica Codri Regis Atheniensium re-
presentatus Scena semper permanere sibi compla-
cuit. Quidni complaceat? in qua Hunc castarum
Amatorem mentium intaminatus innocentiae in Te
candor, morum integritas, fervida erga DEUM
pietas summoperè delectat, ac in posterum delecta-
bit. Ego verò ab Eodem Largitore omnium do-
norum passo in Carne humana DEO, Tibi MEGÆ-
NAS GRATIOSISSIME, Cujus Scenico appara-
tui specialem ex Illustrissimi Tui Nominis Gloria a-
dauisti pompam, longævam seros in annos inco-
lunitatem, in dies majores in virtutibus ac studiis
profectus, ac maximos in Republica honores pre-
cari non desinam,*

Illustrissimi Nominis Tui

Adorator ac infimus Servus.

M. FRANCISCUS MINOCKI,
Philosophiæ Doctor, Scholæ Gram-
maticæ Professor,
AUTHOR OPERIS.

ANTIPROLOGUS.

MArs bellipotens suô stipatus satellitiô Castra metaturus, in theatrum prodiens sua heroica opera jactat, ubi ex improvîso advertit exeuntem de antro Ursum, & Virginem illi infidentem, attonitus, quidnam hoc significet? miratur; cui Fama Polona è nubibus descendens nuntiat Arma **DEMBINSIORUM** esse Pervetusta, dexteritate Virginis comparata. Mars admiratus Virginis dexteritatem, prudentiam, ac fortitudinem, tantæ Heroinæ adorationem reddit, Eandem extollit laudibus, triumphalem coronam capiti Ejus imponit, simulq; in contestationem suæ amicitiaë **ILLUSTRISSIMO MECÆNATI** cum sua numerosa Caterva votivo applaudit concentu.

MArs wojnami włádnacy swoia otoczony ássystencya máiacy stánowić Oboz, ná teátrum wychodzac swoiemi rycerskiemi zászczycá sié czynámi, gdzie niespodzianie widzi wychodzacego z iáskini Niedźwiedzia, y Pánnę ná nim siedzaca, záduimiáły, co by to znáczyło? dziwuie sié; ktoremu Fámá Polska z obłokow zstepuiaca ogt. sá, że to jest Starożynny **DEMBINSKICH** zászczyci, dzielności Panny nábyry. Márs zádziwiwšy sié Pánieńskiey odwadze, roštropności, y meštwu, ukłon ták wielkiey Heroinie oddáie, Onęž wystáwia pochwaťami, tryumfalna koronę ná głowę Źey kładzie, y oraz ná ošwiadczenie swoiey przyiáźni **ŹASNIE WIELMOZNEMU MECENASOWI** z swoia liczna ássystencya zyczliwym ápplauz czyni odgłosem.

CANTVS

In Laudem ILLUSTRISSIMÆ

DOMUS.

DECUS Poli dignum coli,
Sub utroq; climate,
Habet suum, Nomen tuum,
Præconem in Sternmate.
Contemplamur & miramur
Tuam celsitudinem,
Laudes damus, adoramus
Sarmaticam Virginem.
Cujus gesta, si congesta
Sint in unum numerum;
Excederent, & vincerent
Ordinem stelliferum.
Hæc Statores, Senatores,
Habet Domus inclyta,
Et Heroas, quos nec Troas
Dedit quondam placita,
Consilio, præsidio,
Virgo hæc Ravicia
Fuit, arti, fuit marti,
Narrat id Sarmatia.

Hinc quid mirum omnem Virum
Hac de Domo, Patria
Coronavit, decoravit,
Pulchrâ, laudis fasciâ,
Hos Judices, hos Vindices
Effecit acerrimos,
Illos Legum, Illos Regum,
Animô dexterrimos,
His commisit, his divisit,
Sceptra, clavas, muricem,
Inclinavit, humi stravit
Quemvis altum verticem,
Phœbus ille, annis mille
Volvens Coeli cardinem;
Habet scopum Horoscopum,
Raviciam Virginem.
Ergo scande, Phæbe pande
Ludimus non in cassum,
Nos cedimus, inflectimus
Tibi Virgo Parnassum.

Cantus cum Choro,

In Laudem ILLUSTRISSIMI MECÆNATIS.

DULCES Musarum resonare Chori,
DEMBINSCIORUM plaudite Honori,
Plaude cythara
Voce hilara,
Magnum Nomen celebrando,
Condignum cultum præstando.

Orbis

Orbis Polonus applausus millenos,

Vehat triumphô & dies serenos,

Mars armis tonet,

Pallas coronet,

FRANCISCUM in ornamentum,

Domus celsæ fundamentum.

RAWICZ Illustre Decus Sarmatiæ,

Splendet in Orbe Magnæ Profapiæ,

Gemma Coronæ

Nitens Polonæ,

Laudibus est celebrandum.

Vocibus deprædicandum.

Favete ergo Numina Cœlorum,

Fovete celsam Domum Atavorum,

DEMBINSIORUM

Tot præclarorum,

Ad longævam memoriam,

Orbis totius gloriam.

Vivat FRANCISCUS sine nube soles,

Crescat præclara Domus tantæ Proles,

Noscat felices

Fortunæ vices,

Honorum gradus scandendo,

Musa sic canit fovendo.

Spiewanie z Graniem.

Z Abzmiycie glosno wdziyczne Muz chory,

DEMBINSKICH Domu gloscie honory,

Brzmiy lutnio wkoło,

Glossem wesolo,

Godne wychwalajac Imię,

Część winną dajac w estymie.

A 2

Głos

Głoś Polski Swiecie bez alternaty,
Tryumfem iásne dni serenaty,
Mársie obronę,
Pállás Koronę,
Nieś ná podporeę ozdoby,
Godney FRANCISZKA Osoby.

RAWICZ Herbowny zaśczyt Korony,
Wielkich Prozápiy Swiátu wstáwiony,
Perrá Polskiego
Kráiu, z ktorego
Bydz powinien pochwałami,
Czczony razem y głosami.

Bogowie gornych Niebios sprzyiaycie,
Dom Starożytny ten záchowaycie,

DEMBINSKICH tyle,

Cnych Mężow ile

W pámięci wieku długiego,

Ná zaśczyt Swiáta całego.

Niech żyie w długie FRANCISZEK látá,

Zacny Potomek rośnie u Swiátá,

Szczęścia przygody,

Niech má swobody

W iáko naywyższym honorze,

Muzy zyczq w serc kándorze.

ARGU-

ARGUMENTUM

CODRUS REX Atheniensium reddentibus sibi homagium Senatoribus de bono communi consulere svadet, Consulentes Mars Doriensium rumore seditionis perturbat, & bellum Atheniensibus indicit, Hęc auditó Codrus contra Dorienses exercitum parare mandat, cum quibus in Attica strenuè congregitur, sed cum majorem Doriensium potentiam experitur, suis diffidens viribus ulteriorem successum belli à Tripode Apollinis sciscitari jubet, à quo responsum habet: *illam partem victricem fore, cujus Rex sponte occumbet in bello.* Hoc responsum cum utriq; exercitui innotescit, cavetur; ne quis audeat Regem hostem interficere. Codrus amore Patrię ductus videns quòd non possit in persona Regis occumbere; Regio apparatu deposito habitum gregarii militis assumit, & ita hostibus se ipsum objicit, interfectus in acie cadit, & morte sua Patriam ab exitio liberat, Cui Athenienses in vim gratitudinis triumphales excitant plausus.

KODRUS KRÓL Ateński oddającym sobie ukłon Senatorom, Kokoto dobrá pospolitego wcześną radę záleca. Radzacych Mars Doryensow nowina niepokoju trwoży, y wojnę Ateńczykom wydáie. To usłysawszy Kodrus przeciwko Doryensom woysko ordynować każe, z ktoremi w Attyce mężnie się potyka, ále gdy co raz większa Doryensow uznáie potęgę, swoim nie dufając siom o dalszym powódzemu wojny od Apolliną dowiedzieć się roskáznie, od ktorego odpowiedź odbiera: że tá stroną wygráną otrzyma, ktorey Krol dobrowolnie ná wojnie zginie. Ten wyrok gdy oboch stron woysku do wiadomości przychodzi, przykáznie; aby nikt Krolá nieprzyiacielá nie wáżył się zábić, Kodrus miłością Oyczyzny zdięty widzac że nie może po Krolewsku zginąć, sáty Krolewskie złożywszy stroy prosiego żóldaká ná siebie bierze, y tak nieprzyiacielom sam siebie podáie, zábity ná plácu pada, smierciá swoiá Oyczyznę od zguby uwalnia. Ktoremu Ateńczykowie ná znak záwdzięczenia tryumfalne czynia ápplauzy.

B

PRO-

PROLOGUS.

ACTUS Imus.

SCENA Ima.

Senatores Athenienses Codro Regi suo in Throno sedenti homagium reddunt, quos Rex gratò animò suscipit, & ut de bono communi tempestivè consulant, svadet.

Senatorowie Ateńscy Kodrusowi Krolowi swojemu na Tronie siedzącemu ukłon oddają, których Krol miła chęcią przyjmuje, y aby okolo dobrą pospolitego zawczasu radzili, zachęca.

SCENA 2da.

Senatores Regia persuasione commoti de conservando bono communi consulunt, quibus insperatè Dorienses per suum Legatum bellum indicunt, quo rumore perterriti consilia solvunt, & ad Regem cum denuntiatione Legatos expediunt.

Senatorowie Krolenskim napomnieniem wzbudzeni o utrzymaniu dobrą pospolitego radzą, którym niespodzianie Doryensowie przez swego Postą wojnę wydają, która nowina przestraszeni radę odkładają, a do Krola z opowiedzeniem Postow wyprawiają.

SCENA 3tia.

Legati Atheniensium à Senatu missi Regi denuntiant, Dorienses Athenis indixisse bellum, Rex convocatis suæ militiæ Ducibus curam Provinciarum commendat, & ut paratum ad prælia exercitum habeant, mandat.

Postowie Ateńscy od Senatu wystąpi Krolowi donoszą, że Doryensowie Ateńcykom wojnę wydali, Krol zwoławszy wojską swego Wodzow staranie o Prowincyách im zaleca, y aby gotowe do wojny wojsko mieli, rozkazuje.

SCENA 4ta.

Duces militiæ Atheniensis parendo sui Regis mandato exercitum ordinant, & ad prælia animant.

Wodzowie wojską Ateńskiego petniac Krola swiego rozkaz wojsko bykują, y do utarczki zachęcają.

SCE.

S C E N A 5ta.

COdrus de Statu Regni sollicitus causâ recreationis ad hortum divertit, cui Atticæ Incolæ occurrunt, querulantes: quòd armis à Doriensibus impetantur. Rex commotus eorum querimoniâ Duce[m] convocari jubet, & ut quantocyus in Atticam cum exercitu abeat, injungit.

KOdrus o Stanie Krolestwa záfrásowany dla rozrywki do ogrodu idzie, ktoremu Attyki Obywatele drogę zachodzą, skárzac się: że ich Doryensowie attakują. Krol ich wzruszony uskárzeniem Wodzã przywołac rokázuje, y aby czymprędzey do Attyki z wojskiem pospieszył, nákázuje.

S C E N A 6ta.

REgió compulsus mandató Dux militiæ Atheniensis, veniens in Atticam cum Doriensibus strenuè concreditur.

Wodz wojská Ateńskiego Krolewskim pobudzony rokazem, przychodzący do Attyki z Doryensami odważnie potyka się.

I N T E R M E D I U M.

A C T U S II.

S C E N A 1ma.

DUX Atheniensium nuntiat Regi de potentia & minis Doriensium, quibus Rex occurrere satagens; Senatores ad consilia invitat.

Wodz Ateńskiego wojská donosi Krolowi o potędze y groźbie Doryensow, ktorey Krol prágncy zábiegnac; Senatorow ná radę záprassa.

S C E N A 2da.

COdrus congregatis Senatoribûs de potentia & intentis Doriensium refert, diffidensq; suæ militiæ viribus; futurum belli successum à Tripode Apollinis sciscitari intendit, huic acquiescunt Senatores, & ad consulendum Apollinem recurrunt.

KOdrus zgromádzonym Senatorom o potędze y zamysłach Doryensow opowiada, y nie usáiacy wojská swojego sitom; o przyszłym wojny powodzeniu od Apollinã dowiedziec się zámyśla, ná

to Senatorowie przysłaia, y do odebrania od Apolliná wyroku odchodza.

S C E N A 3tia.

Senatores Legati ad Apollinem veniunt, Ei dona & victimas offerunt, à quo responsum habent: *illam partem victtricem fore, cujus Rex sponte occubuerit in bello.*

Senatorowie Postowie do Apolliná przychodza, lemu dáry y ofiary oddáia, od ktorego odpowiedź máia: że tá stroná zwycięży, ktorey Krol dobrowolnie zginie ná woynie.

S C E N A 4ta.

Codro Regi in Throno sedenti Senatores Legati responsum ab Apolline referunt, quò auditò Rex conturbatur.

Kodrusowi Krolowi na Tronie siedzacemu Senatorowie Postowie wyrok Apolliná donossa, ktory uslyszawszy Krol smuci się.

S C E N A 5ta.

Ad Codrum deliberantem venit amor vitæ, dissuadens illi mori ostendit crudelitatem mortis, quam Rex videns consternatus recedit.

Dokodrusá rozmýslájacego przychodzi miłość życia, odradzając mu umierac pokazuje okrucienstwo śmierci, ktore Krol widzac zatrwózony odchodzi.

S C E N A 6ta.

Consternatum de morte Codrum visitat amor Patriæ, suadens illi pro Patria mori; remonstrat gemitus populi Atheniensis, & gladium in cladem Regni è nubibus emissum, deniq; Incolas insignia famæ superstitis offerentes Liberatori suo, quò visò Rex amore Patriæ ductus, sponte se resolvit pro illa moriturum.

Zatrwózonego śmiercia Kodrusá nawiedza miłość Oyczyzny, rádzac mu zá Oyczyzne umrzec; ukazuje ieczenie ludu Atenskiego, y miecz ná zgubę Krolestwa z obtokow spuszczoney, ná ostátek Obywátelów Znaki stawy niekopomney oddáiacych Wybáwicielowi swojemu, co zobaczyszy Krol miłościá Oyczyzny zdiety, odważa się dobrowolnie zá nie życie potożyć.

INTER-

INTERMEDIUM. ACTUS III.

SCENA Ima.

DUX Doriensium cognitô oraculô quod ab Apolline retulerunt Athenienses, expugnatum Athenas exercitum suum ordinat, cui sub pœna capitis injungit, ne quispiam Codrum Regem occidere audeat.

Wodz Doryensow dowiedzianŝy się o wyroku który od Apollinâ odebrali Ateńczykowie, do zâwojowania Aten wojsko gotuje, ktoremu pod utratâ głowy nakazuje, dzeby Kodrusa Krolâ nikt nie wâżył się zabić.

SCENA 2da.

DOrienses expugnando Athenas prœcavent in bello Regem Codrum occidere.

DOryensowie dobywâjac Aten chronia się na wojnie Krolâ Kodrusâ zabudć.

SCENA 3tia.

COdrus videndo quod in Regis persona pro Patria occumbere cnequeat, Regium apparatus deponit, habitum gregarii militis assumit, ac ita se hostibus objiciendum resolvit.

KOdrus widzac że po Krolewsku zâ Oyczyznę zginać nie może, Krolewskie sâty słada, suknie prostego zotnierza na siebie bierze, y ták się nieprzyicielom podać obiecuje.

LAMENT KROLA.

O zlotâue światło Słońca!
O Xieźycâ srebrzyste!
luź was zęgnam bliski końcâ
Oczy S. sâtâ przyste.
Wam si. ieszcze dluzim czâsem
Wszak nie ie en nagodzi,
Mnie dzien mna, noc zâ páfem,
Sen leez twardy nadchodzi.
I was zęgnam gwiazdy sliczne,
Was Dzdzwonice was Baby,
Was ognie Niebios rozliczne,
Ktore liczyć sítaby,
Wy ktorâcie wszem zęglarzom

Zâ Wodzow sie oddaly,
Swieccie innym Mâr narzom
Mnie sie zagle porwaly.
I wy taki málorâne
Lasy pełne ochłody,
Polâ kwiecien opsypâne,
I wesole Ogrody,
Slodkomruczne wod potoki,
Wdzieczne dumy praszatek,
Badzcie z Bogiem, s'mierc̄ prze bokt,
luź sie zycia rwie watek,
Dzien ostatni nieznaïomy,
Ktoź mi go taki zgâdnie?

*Jak śmierć kosa traci w domy,
Wnęć y kląmka odpadnie,
Wszystka przyjaźń, wszystkie chęci
Poyda ze mna do dołu,
Y to wszystko co mnie neci
Po dźwie w ruina pospołu.
A że Boskie są wyroki*

*Przenieść się z tego Świata,
Ide. spieszę, w pretkie kroki
Gdzie mnie prowadzi fatá,
Niech się Bogów pełnia rzędy
Rażać ostremi groty,
A ceptwie Niebá sady,
Ide za ich obrocy.*

S C E N A 4ta.

COdrus in habitu gregarii militis in castra Dorienſium irruit, Geos in cædem ſuam commovet, à quibus vix interficitur, illico Fama è nubibus nunciat Dorienſibus, Regem Codrum eſſe occiſum, quò illi cognitò ex caſtris tristes frangendo arma recedunt.

KOdrus w stroju proſtego żołnierza na obozy Doryenſow uderza, onych na zgube ſwoie poruſza, od których ledwo co ginię, natychmiast Fama z obłokow oznáymuje Doryenſom, że Krol Kodrus ieſt zabity, ktorego oni poznauſzy z obozu ſmutni kruſzac oręże odchodza.

S C E N A 5ta.

AThenienſes grati Codro Liberatori ſuæ Patriæ corpus illius cum pompa funebrali tumulant.

ATenciżkowie wdzięczni Kodruſowi Wybawicielowi ſwoiey Oyczyzny ciato Jego z wſpamiatoſcia żatobna chowaia.

S C E N A 6ta.

AThenienſes Codrum ſui Salvatorem proclamant, in cuius plauſum varias artes exercent, triumphales accendunt ignes, & canrus instituunt.

ATenciżkowie Kodruſa ſwego Wybawiciela ogłaſia, na ktorego applauz, rozne ſtuki pokazuia, tryumfalne ognie zapalaia, y ſpiewania wzniecaia.

C A N T U S

C U M C H O R O.

Plaudite vocibûs Camænx,
Gaudete nimiùm Athenæ,
Græcia gaude,
Attica plaude
Inclÿta.

Omnes viciffim laurus date,
His Codrum Regem coronate,
Liberatorem,
Ac Salvatorem
Patriæ.

Qui sua morte triumphavit,
Patriæ nempe vindicavit

Tristia vota,
Plebs modò tota
Lætatur.

Ignes in plausus excitate,
Famæ colossum elevate

Athenienses,
Qui Dorienses
Vicistis.

Spiewanie z graniem

Spiewajcie u dziecięzym głosem Kameny Ktory swa śmiercia dał znak zwycięstwa,
Ciescie sie nawet same Ateny,

Grecya sławna,
Attyka dawna
Raduy sie.

Ojczyzna wyrwał z niebezpieczeństwa,

Tryumf nie mały,
Lud teraz cały
Cieszy sie.

Wszyscy wzajemnie laury rzucajcie,
Temu Kodrusa przyozdabiajcie,

Uwolniczela,
Wybawiczela
Ojczyzny.

Z okrzykiem ognie wzniecaycie wszedzie,
Kodrus w swej slawie nich głośny będzie

Krol Ateńczykow,
Doryeńczykow
Zwycięzyl.

I N T E R M E D I U M.

Applicatio.

GENIUS amorem CHRISTI erga ge-
nus humanum sub imagine Codri Re-
gis Atheniensium inducit.

GENIUSZ miłość CHRYSTUSOWĄ ku na-
rodowi ludzkiemu pod podobieństwem Ko-
drusa Krola Atenskiego wyraża.

Ex hoc Programmate:

P R O G R A M M A.

Codrus Rex Atheniensis.

A N A G R A M M A *imum.*

CruX nitens Herois ades.

E P I G R A M M A.

Desinat innumeris clarere decoribus Orbis,
CruX Christi superat, quidquid in Orbe micat,

Tota nitens Herois ades Crux, gloria Christi,

Et resonans MVndo pasCha soLenne Canes.

A N A G R A M M A 2dum.

C H R I S T E Judex resonans.

E P I G R A M M A.

Heu! quàm tripudiis tacuerunt gaudia lætis,

Mæstus homo quando læsit in Orbe Deum,

Christe Deus fudex resonans hæc gaudia reddis,

Mentes ad sanCtas peCtora Læta Vehens.

A N A G R A M M A 3tium.

Errans es, Hic nos eduxit.

E P I G R A M M A.

Codruserat quondã Patriæ tū gentis amator,

O Codre *errans es!* dū modo Christus adest,

Hic nos summus Amor rapiens eduxit ab Orco,

et MaLa propelLens CeDere fata fa Vet.

O R A T I O

A U R E L I I L I P P I.

E P I L O G U S.

Ad M. D. T. O. M. Gloriam.

Permisu Magnifici Domini

R E C T O R I S.

14

